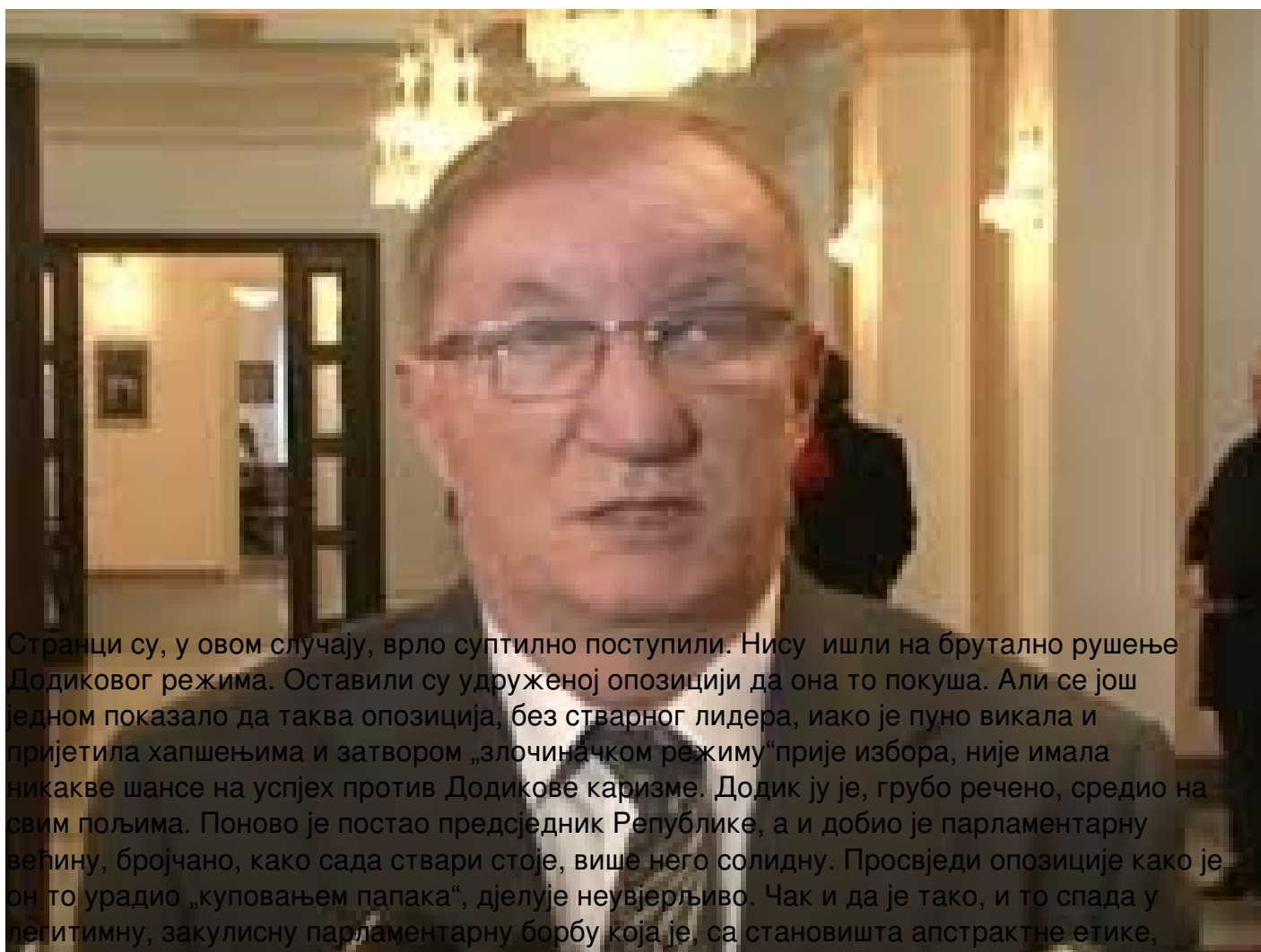

Дакако, не ради се о томе хоће ли у скорој будућности Република Српска (РС) формално, номинално опстати као једна од административних, бошњачких, јединца. Ствар је у томе да она опстане са данашњом, јасном самосталношћу и са високим ступњем државотворности. А у другој фази „обојене револуције“, иде се свим удруженим снагама (иноземним, опозиционим и бошњачким) на то, да се ове суштинске карактеристике РС-е укину.

Странци су, у овом случају, врло суптилно поступили. Нису ишли на брутално рушење Додиковог режима. Оставили су удруженој опозицији да она то покуша. Али се још једном показало да таква опозиција, без стварног лидера, иако је пуно викала и пријетила хапшењима и затвором „злочиначком режиму“ прије избора, није имала никакве шансе на успјех против Додикове каризме. Додик ју је, грубо речено, средио на свим пољима. Поново је постао предсједник Републике, а и добио је парламентарну већину, бројчано, како сада ствари стоје, више него солидну. Просвједи опозиције како је он то урадио „куповањем папака“, дјелује неувјерљиво. Чак и да је тако, и то спада у легитимну, закулисну парламентарну борбу која је, са становишта апстрактне етике, апсолутно неморална. Зар се та опозиција није, у више наврата, јавно хвалила како је успјела придобити за себе, на различитим нивоима, неке чланове владајуће већине? Зар се и ту није радило о куповини „папака“? Све у свему, хипокризија иде у корак са прљавом политиком: „Може нетко бити 'папак', али се за то не смије сазнати нити јавно о томе говорити; 'папци' су само они за које се обзнани да то јесу, док су сви други 'анђели“ Што било да било, Додикова каризма и крајње ефикасна политичка тактика остат ће задуго предмет политолошких истраживања.

Странце, овај српски фолклор није занимао. У потпуности остварен циљ њихове прве етапе „обојене револуције“ био је усмјерен ка формирању новог предсједништва БиХ. Они су тамо довели српског члана, анти-додиковца, припадника опозиционог „Савеза за промјене“ који ће, заједно са остала два члана, у суштинским стварима, водити антисрпску политику оних извана.

А игранка око обезвјеђивања РС је већ почела. Прије извјесног времена, министри вањских послова Енглеске и Њемачке, а придружили су им се истог часа Америка и Француска, покренули су иницијативу о оживотворењу основних принципа европског пута БиХ којег би требало да потпишу сви главни политички лидери те земље. У том документу, није ни једном ријечју споменута Република Српска, па чак ни ријеч 'ентитет', већ се само говори о БиХ! Недуго након тога је „проевропско“ новоизабрано предсједништво БиХ понудило „разрађену“ копију тог документа, гдје такођер нема ни ентитета ни РС, свим политичким лидерима на потпис.

Ова папанска, слуганска иницијатива је крајње прозирна. Ако би то, на примјер, Додик потписао, он би тим чином заобишао, „бајпасирао“ Народну скупштину РС која је њен основни конститутивни елемент по Дејтону и која је незаобилазна када се ради о овој врсти докумената. Једном урађено, не би било више икакве препреке да се о најважнијим стварима за РС њена скупштина поново заобиђе. Тако би тим државним ударом самосталност РС нестала, а власт би на читавом територију БиХ преузело њено трочлано предсједништво. Лијепо замишљено, зар не? Још само када би РС обитавали идиоти и послушници!

Владајућа већина у РС је, за сада, ту иницијативу предсједништва БиХ јасно одбацила. Али спиритус мовенс те већине је Милорад Додик. Он се тренутно добро држи. За надати се, да ће тако и остати пошто је економска и социјална ситуација у РС врло тешка, руска помоћ пристиже на кашикицу, а папака око Додика има много више од оне двојице о којима се толико прича.

(НСПМ)